

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Hotărârea nr. 579
Din 11.09.2019

Dosar nr.: 478/2018

Petiția nr.: 4167/27.07.2019

Petent: .

Reclamat: Federația Română de Radioamatorism

Obiect: condiționarea participării la campionatele de radioamatorism de existența unei legitimații emisă de FRR, contra cost

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Federația Română de Radioamatorism cu sediul în București, str. Nicolae Filipescu nr. 53-55, et.1, Sector 2

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul sesizează CNCD cu privire la imposibilitatea participării la campionatele Naționale de Unde Scurte, întrucât RRR condiționează participarea de existența unei legitimații emisă contra cost.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților, pentru termenul din data de 16.07.2018.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petentul susține că a fost exclus din lista participanților la Campionatul Național de Unde Scurte desfășurat în luna octombrie pe motiv că nu are legitimație emisă de FRR contra cost, deși iniția a fost admis. Astfel, petentul susține că Federația Română de Radioamatorism discriminează sportivii care nu posedă această legitimație, pe care o consideră ilegală.

Susținerile reclamatului

6. Federația Română de Radioamatorism arată că, cluburile afiliate plătesc din bugetul propriu o taxă de 25 de lei anuală pentru fiecare sportiv pe care îl consideră bine pregătit pentru a participa la competițiile naționale și internaționale. Cuantumul acestei taxe a fost aprobat de către Consiliul de Administrație al FRR și de către Adunarea Generală a FRR. Această taxă anuală de 25 de lei este compusă din 10 lei taxa IARU (sumă plătită către International Amateur Radio Union) și 15 lei taxa pentru participarea la competițiile naționale.

FRR nu încasează în mod direct sume de bani de la sportivii radioamatori. Este în totalitate responsabilitatea Cluburilor sportive alegerea și selecționarea radiomatorilor pentru care se plătește taxa anuală/sportiv 25 lei. Nu există nicio restricție privind numărul de sportivi pentru care un club poate plăti către FRR taxa competițională.

Potrivit anexei 1, atașată, Clubul Sportiv al Radioamatorilor din Brăila a plătit către FRR suma de 290 lei pentru un număr de 11 persoane între care nu se regăsește numele petentului. Faptul că petentul a plătit taxa de club, iar Clubul nu a virat către Federație taxa competițională este o problemă internă a CS Radioamatorilor din Brăila.

Nu în ultimul rând, reclamatul arată că petentul a luat în calcul Regulamentul vechi, cel din 2015. Regulamentul după care s-a desfășurat competiția a fost modificat în 2017 și precizează încă de la primul paragraf care sunt participanții acceptați la concurs.

Întrucât concursurile radio nu se desfășoară într-o sală, pe un stadion sau pe un circuit închis, organizatorii nu pot împiedica radioamatorilor să intre în concurs chiar dacă aceștia nu îndeplinesc condițiile menționate în regulament.

V. Motivele de fapt și de drept

7. **În fapt, Colegiul Director reține** condiționarea participării petentului la campionatele de radioamatorism de existența unei legitimații emisă de FRR, contra cost.

8. **În drept**, sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă**

un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante (pârâtului).

9. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

10. Raportat la obiectul petiției, Colegiul director reține că petentul reclamă Federația pentru discriminare instituită prin Regulamentul de organizare și desfășurare a competițiilor, respectiv deținerea unei legitimații emisă de FRR contra cost.

Reclamatul arată în ce condiții se impune această taxă competițională și cine o colectează, respectiv Cluburile de sportivi.

11. În consecință, luând act de sesizare și actele dosarului, Colegiul nu reține în sarcina reclamatului fapta de excludere a petentului din lista de participanți la competiția sportivă. După cum bine arată și reclamatul, Clubul sportiv la care este afiliat petentul este cel care putea sau trebuia sa-l selecteze pe petent să participe la competiția în cauză și să depună toate diligențele necesare în acest sens.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se pot reține fapte care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 16.09.2019

**Hotărâre redactată și motivată de: Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.